כב א ב מיי' פ"ה מהל' שאר אבות הטומאה הלכה יג :

כג ג מיי' פי"ג מהלכות משכב ומושב הלכה ח:

או דילמא נגעת היתה ולא סתרה, אמר רבא לפום חורפא שבשתא נהי נמי דסתרה כמה תסתור תסתור שבעה, הרי היא כבועלה, תסתור יום אחד ואחר תטהר אמר רחמנא אחר אחד לכולן שלא תהא טומאה מפסקת ביניהם, אלא מעתה זב גופיה היכי סתר, לטהרתו אמר רחמנא שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן, אלא מאי אית לך למימר שלא תהא טומאת זיבה מפסקת ביניהן הכא נמי שלא תהא טומאת זיבה מפסקת ביניהן: ואין חייבין עליהן על ביאת מקדש וכו': רב פפא איקלע לתואך אמר אי איכא צורבא מרבנן הכא איזיל אקבל אפיה אמרה ליה ההיא סבתא איכא הכא צורבא מרבנן ורב שמואל שמיה ותני מתניתא, יהא רעוא דתיהוי כוותיה אמר מדקמברכי לי בגוויה ש"מ ירא שמים הוא, אזל לגביה רמא ליה תורא רמא ליה מתני' אהדדי: תנן אין חייבין עליהן על ביאת מקדש ואין שורפין עליהן את התרומה מפני שטומאתה ספק אלמא מספיקא לא שרפינן תרומה ורמינהו על ששה ספקות שורפין את התרומה על ספק בגדי עם הארץ אמר רב פפא יהא רעוא דלתאכיל האי תורא לשלמא אלא במאי עסקינן בכותי חבר, כותי חבר בועל נדה משוית ליה, שבקיה ואתא לקמיה דרב שימי בר אשי אמר ליה מאי טעמא לא משנית ליה בכותי שטבל ועלה ודרס על בגדי חבר ואזל בגדי חבר ונגעו בתרומה, דאי משום טומאת עם הארץ הא טביל ליה, ואי משום בועל נדה ספק בעל בקרוב ספק לא בעל בקרוב ואם תמצי לומר בעל בקרוב ספק השלימתו ירוק ספק לא השלימתו, והוי ספק ספיקא ואספק ספיקא לא שרפינן תרומה, ותיפוק ליה משום בגדי עם הארץ דאמר מר בגדי עם הארץ מדרס לפרושין: אמר ליה בכותי ערום:

מתני' בנות צדוקין בזמן שנהגו ללכת בדרכי אבותיהן הרי הן ככותיות, פירשו ללכת בדרכי ישראל הרי הן כישראלית רבי יוסי אומר לעולם הן כישראלית עד שיפרשו ללכת בדרכי אבותיהן:

גמ' איבעיא להו סתמא מאי ת"ש בנות צדוקין בזמן שנהגו ללכת בדרכי אבותיהן הרי הן ככותיות הא סתמא כישראלית אימא סיפא פירשו ללכת בדרכי ישראל הרי הן כישראלית הא סתמא ככותיות אלא מהא ליכא למשמע מינה ת"ש דתנן ר' יוסי אומר לעולם הן כישראלית עד שיפרשו ללכת בדרכי אבותיהן מכלל דת"ק סבר סתמא ככותיות תנו רבנן מעשה בצדוקי אחד שסיפר עם כהן גדול בשוק ונתזה צינורא מפיו ונפלה לכהן גדול על בגדיו והוריק פניו של כהן גדול וקדם אצל אשתו, אמרה לו אף על פי שנשי צדוקים הן, מתיראות מן הפרושים ומראות דם לחכמים, אמר רבי יוסי בקיאין אנו בהן יותר מן הכל והן מראות דם לחכמים חוץ מאשה אחת שהיתה בשכונתינו שלא הראת דם לחכמים ומתה ותיפוק ליה משום צינורא דעם הארץ אמר אביי בצדוקי חבר, אמר רבא צדוקי חבר בועל נדה משוית ליה אלא אמר רבא

רגל

או משום נוגעת · ונוגע לא סותר: דיה כבועלה · זב המונה ורואה קרי אינו סותר אלא יום אחד: ססתור יום אחד · אם כן לא הוו רצופין ורחמנא אמר ואחר תטהר אחר אחר לכולן כלומר זמן אחד לכולן שיהו רצופין טהרתן: לטהרתו אמר רחמנא · שבעת ימים תורה אור למטהרתו משמע טהרה אחת שלא תהא הפסקה ביניהם והיכי סתר קרי יום א' ולא הוו רצופין: אלא מאי אית לך למימר שלא תהא טומאה זיבה מפסקת ביניהן · שאם רואה זוב סותר את כל מה שמנה אבל קרי לא הוי הפסקה: לתואך · מקום: רמא ליה תורא · רב שמואל שחט שור לכבוד רב פפא: על ספק בגדי עם הארץ · כלומר על בגדי עם הארץ אם נגעו בה נשרפת משום שמא טמא היה והאי נמי תיפוק ליה אם נגע משכבו בתרומה דהא נשרפת משום דעם הארץ הוא והוה ליה בגדי עם הארץ: שבקיה · רב פפא לאושפיזיה משום דכספיה ואזל לגבי רב שימי: מאי טעמא · לא תשני ליה מתני' דתנן אין שורפין על התחתון של כותי את התרומה בכותי שטבל ועלה ודרס על בגדי חבר דהיינו כמשכבו ונגע ההוא מדרס בתרומה: לא בעל בקרוב · כבר עברו ימי טומאתו וסלקא ליה טבילה: משום בגדי עם הארץ מדרס לפרושים · כלומר כשם שמדרס מטמא אדם ובגדים כך בגדי עם הארץ מדרס לפרושים: סתמא מאי · להנך קמא דלאמר נהגו ללכת בדרכי אבותיהן הרי אלו כותיות, פירשו ללכת בדרכי ישראליות הרי אלו כישראליות, סתמא מאי: עד שיפרשו · אבל סתמא כישראלית מכלל דת"ק סתמא כותיות: והוריקו פניו · חרד שנטמאו בגדיו וקדם כהן גדול אצל אשתו של צדוקי לשאלה אם השלימה לדם ירוק או לא: בקיאין אנו בהן · אני מכיר בנשי צדוקים שכן היה להן: ונפיק ליה · דאפילו עם הארץ ישראל דאינו בועל נדה קי"ל צינורא דע"ה מטמאה כל זמן שהיא לחה:

בשיטה וטלה אמוראי סברי פרק יוצא דופן (לקמן דף מב.) דרואה הויא וסתרה אף נר"ש ור"ם לרבנן והא דקאמר רבא לקמן (דף נג.) ואחר תטהר שלא תהא טומאה מפסקת ביניהם אביי אומר שלא תהא זיבה מפסקת ביניהם משם אין להוכיח דרבא לא חזר בו דהתם איירי בטומאת לידה שטמאה ז' ועושה משכב ומושב כמו נדה ולכך קאמר שלא תהא מפסקת אבל קרי דלא סותר אלא יום א' לא מפסיק:

למטהרתו אמר רחמנא ורבא סבר דלא משמע למטהרתו שלא תהא טומאה מפסקת:

ורמינהו על ו' ספקות שורפין את התרומה · משום דשני דמתני' מ"מ הוא קפריך מדמספקי' ליה כבועל נדה והא קתני דעל ספק בגדי עם הארץ שורפין · אבל פשיטא דהיכא ספק טובא שאין שורפין עליהם את התרומה · כגון טומאות בטבלה כאותם וכיולא בו ובמסקנא דאמר ספק בעל ברחוק ספק בעל בקרוב ואפילו בעל בקרוב שמא לא השלימתו לדם ירוק לא היה צריך לעשות ספק ספיקא כדפירשנו לו שמא נראה להחמיר בזה כמו בספק בגדי ע"ה לכך מצא ביה ספק ספיקא ומכאן קשה על מה שפירש"י בפ"ק דשבת (דף טו:) על הך (בריית') דעל ו' ספקות ס' על ספק מי רגלי אדם שכנגד מי רגלי בהמה ופירש דהשתא יש להסתפק שמא של בהמה הן ואפילו של אדם הן שמא של חבר הן והכא משמע דעל ספק ספיקא אין שורפין ומיהו אין להשוות גזירת חכמים דפעמים נראה להם להחמיר אפילו בספק ספיקא ור"ת פי' התם דכיון דהם כנגד מי רגלי בהמה והאי דעובד כוכבים הם דישראל היה נפנה לצדדין כדאמר בהגוזל (דף סד) וקשה דאפילו הוי הם דישראל שורפין משום דשמא דע"ה הן כדשרפינן על ספק הרוקין המצויים בהסיח (בריית') ועוד דאטומאה דעובד כוכבים לא שרפינן תרומה כדאמר לקמן (דף לד.) עבדו רבנן היכרא דלא לישרוף עליה תרומה וקדשים ונראה לפרש דלהכי נקט כנגד מי רגלי בהמה דאז ניכר שהולך של בהמה שהולך דומין לאותן שכנגדן וליכא אלא ספיקא אחת אבל אם היה להסתפק בשל בהמה לא הוי שרפי דהוי ליה ספק ספיקא:

שדרס על בגדי חבר · והם נגעו בתרומה והא דלא אוקי כגון שנגע הכותי בתרומה משום דמתניתין לא איירי בהכי:

בכותי ערום · והא דלא אוקי כגון שדרס ברגלו יחף משום דאי הוה נוגע בגדים שעליו אמאי נדה אע"ג דטבל הוי אב הטומאה כדאמר בס"ל והטמא את המדרס הרי הוא מטמא שנים ופוסל אחד לכך מוקי בערום דהשפירש מן המדרס לא הוי אלא ראשון כדאמרינן בת"כ ואינו מטמא כלי וזהו מלי למימר כשהגביל גם הבגדים או שלבש בגדי חבר:

בועל נדה משוית ליה אלא סבר שהוא חבר למילי דעלמא וכותא סבר לעשות בטוב וכן אביי דסמוך: **ותיפוק** ליה משום ליטרא דע"ה חוקה לענין ליטרא שעשאוהו כזב שלאסר ליזהר ויכולין לעמוד בה אבל אומרת יתירה כגון משכב ומושב והיסט לא עשאוהו כזב דבשילהי הניזקין (גיטין סא:) פריך וליחוש שמא הסיטום אשתו נדה אבל להיסט דעבשיה לא חיישי' ובשמעתין נמי מוכח דלאו לו טומאת מדרס דלאי אם ליה לעיל דפריך על ו' ספיקות מ' למאי דתשיב הסי כע"ה הוה ליה לאקשויי מתני' גופה אמאי קתני מטמא משכב התחתון כעליון הא התחתון של ע"ה הוי כתחתון של זב אלא ודאי אין לו טומאת מדרס והא דמשני בכותי שטבל ועלה ודרס ס' דאי משום טומאת ע"ה הא טביל ליה היינו משום דאי לא

תוספי הרא"ש

לדם אבל פשיטא שלא הוו יושבות שבעה על דם ירוק שרואות אחר דם אדום דדם אדום הוא ודאי טמא ודם ירוק מספקינן להו שאם הוו יושבות ז' נמי על דם (אדום) ירוק א) שאחר דם אדום לא היתה זאת תקנה להם שהיו פורשות בין נדה לזיבה אלא שרואות דם אדום ומשלימתו לדם ירוק ולא מספקא להו בדם ירוק כלל אלא מחשבי ליה טמא כמו דם אדום : **שבקיה** לקרא דהוא רחוק ומוקי אנפשיה, דיהוויא בעלמא הוא דדייק דמי בר חמא לאוקמי להזהרה דלאו עיקר הוא האיזהו נגיעה לא מכיר להו הכי אלא הקשה אנן נמי ניסוריה ולא היה יודע משמו של התנא לפה אינה מותרת יום שפולטת בו ולקמן נמי בפ' בתרא אמרינן אמר רב כותית אסורה לשמשתה דאמרי יום שפולטת בו מותרת לבעל ו' ומיהו ר' יוסי את ליה הכי בפ' כיצד צולין דקאמר זבה תולה היום עולה לה בטומאה וכיון שתולה היום עולה לה בטומאה א"כ כ"ש שסוף היום עולה לה בתולדתה קץ מנות שאין תולה היום עולה לה בטומאה סוף היום עולה לה בתולדתה כ"ש נבה כיון שתולה היום עולה לה בטומאה שסוף היום עולה בתולדתה : **פולטת** שכבת זרע טהר שהסתור בזיבה פרש"י ששימשה בזיבור ופולטת לאחר ג' ימים ואינה סמוכה משום שכבר ספרה ונשכבת לה נמי לרבנן דאמרי שש עונות שלימות בעי' כגון ששמשה ביום א' והואתה את"ב וכן נמי ביום ב' וביום ג' ופלטה ביום ד' קודם שעברו על זה שש עונות או א"נ כגון שספרה ז' נקיים וביום הז' טבלה וטהר' כדאמר לקמן אחר מעשה הטהור אלא שאסרו חכמים אסור לעשות כן שמא תבא לידי ספק : **ולימעטיך** זב נפשיה היכי סתר · נראה שדברי רבא נדחו כי אין להשיב על זה הלכך יש להחמיר בפולטת כיון דלא איפשיטא הבעיא ומותרת יום אחר דאיסור רואה הויא וכן לקמן בפ' יוצא דופן סברי כולהו אמוראי דרואה הויא ואפילו לרבי שמעון ולרבנן פשיטא להו דרואה הויא תיובתא דרבא נגעה הדר ביה כיון שהקשו על דבריו ולא מצא תשובה ואע"ג דלקמן בפירקין גבי יולדת דקאמר רבא אינה טהורה תולדת ודייק לה מדתניא ואחר תטהר שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן ואם אינה עולה איצטריך ליה לידה משמע דלית ליה שלא תהא טומאת זיבה מפסקת ביניהן איכא למימר דטומאת לידה חשיב ליה כעין זיבה משום דמטמאה ז' ימים אבל טומאת קרי אסור שהור בו הלכך צריכה כל אשה ליזהר שלא תתחיל ימי ליבונה עד יום חמישי לשימושה כגון אם שמשה ביום ראשון יהא יום חמישי תחלת ספירתה שמא לא תוכל לזהר שלא תפלוט וקי"ל כרבנן דאמרי שש עונות שלימות בעינן בשבת פרק ר' עקיבא : **ודרס** על בגדי חבר · מדלא נקט נגע משמע דאי לאו דהכל הוה מטמא מדרס כמו זב והוא דאמרינן בפ' תינוקת שמא חשב עליהן אשתו נדה לא קאי אלא אבגדי פרושים מדרס לאוכלי תרומה אבל עם הארץ עצמו עושה מדרס בלא חשש אשתו וכן צינורא שלו טמאה כדאמרינן לקמן בשמעתין משום דעשאוהו לגמרי כזב ותימה אמאי אינו מטמא בהיסט נמי כזב · ובפ' תינוקת משמע שאינו מטמא בהיסט דקאמר התם גבי סוכה צמיד פתיל שמא הסיטתו אשתו נדה וקאמר נמי התם גבי חלה שבכפישה כשבא עם הארץ ליטול נוטל את עניהם אלמא שאינו מטמא אותה בהיסט וכן בפ"ב דע"ז ובפ' הניזקין משמע חוי חמריו ופועליו מעונין טהרה דמוקי לה במסור חמריו ופועליו לכך משום היכר מגע דאין אדם משמר מה שביד חבירו אבל משום היסט דעם הארץ לא איכפת ליה · ואומר ר"ת דלכך לא גזרו עליה טומאת היסט משום דאין לך אדם מעביר הבית ממקום למקום : ומיהו בפ' פתחות משמע דאפילו טומאת מדרס אין לו דתנן התם בפ"ו הגנבים שנכנסו לבית אין טמא אלא מקום רגלי הגנבים ומה הם מטמאין את האוכלין ואת המשקין וכלי חרס המתוחים אבל לא משכבות ומושבות וכלי חרס המוקפין צמיד פתיל ואם יש עמהם עובד כוכבים או אשה הכל טמא ומתוך שמעתי' נמי יש לדקדק דאין מדרס לעם הארץ מדאיצטריך ליה למיפרך מתניתא דעל ספק בגדי ע"ה תיקשי ליה מתני' טפי דלפי מאי דחשיב כותי כעם הארץ אמאי תנן שמטמא משכב תחתון כעליון הא תחתונו של ע"ה כתחתונו של זב · אלא ודאי אינו מטמא מדרס ומה שחלקו בטומאת ע"ה לפי שאין גוזרין על הצבור אלא א"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה ובמגעו ובצינורא שלו איפשר ליזהר אבל במשכב ובמושב והיסט לא רצו להחמיר · והא דקאמר אי משום ע"ה הא קא טביל ליה היינו משום דאי לא טביל הוה מטמא במגע את בגד שדרס עליו משום דאוקי לה בכותי ערום והאי דנקט ודרס ולא נקט נגע משום דבעי ב) ולהוי בגדי חבר תחתונו של כותי דאיירי ביה מתני' שמטמאין משכב תחתון כעליון · ותימה דלוקמה בלא טבל וכגון שיש דבר מפסיק בין בגדי חבר לרגלו של כותי (פ"ל ג) כיון דמשום מגע הוא ולא משום מדרס ודאי הוה משום מדרס ואפילו יש דבר מפסיק הוא טמא) וי"ל דע"כ צריך לאוקמי בטבל בי היכי דלהוי

לה

א) נראה דצ"ל על דם אדום שאחר דם ירוק ואם הפסקה נהם שלא כיון שיעשה בין דם לזיבה אלא שרואות וכו' . ב) נראה דצ"ל משום דבעי לומר דהוו בגדי חבר תחתונו של כותי וכו' . ג) נראה דהמוכח פ"ל עד סיבה הוא קטע כנ"ל על דברי רבינו שהכהג מן הלד .

נושא | פולטת ש"ז כסותר לנקיים דזיבה

נושא/מתנה

מבנה (מיקס) תשובות של ר' שימי לר' פפא

קושית ר' פפא לר' שימי

נושא | מה דינן של בנות צדוקין: כבנות כותיות או כבנות ישראל

נושא/מבנה

תשובות